

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Petru Moraru și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, declarat de avocatul Veaceslav Ropot în numele inculpatului

Boaghi Ion Filip, născut la 20 decembrie 1978, originar și domiciliat în s. Ratuș, r-nul Criuleni, moldovean, cetățean al R. Moldova;

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 29.10.2010 - 23.08.2013;

Instanța de apel: 22.11.2013- 24.04.2014;

Instanța de recurs: 28.08.- 29.10.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 23 august 2013, Boaghi Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Buștiuc Ivan, fiind încasată în beneficiul acestuia de la inculpatul Boaghi Ion, suma de 6.632 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 3.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

A fost admisă parțial și acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Carp Fiodor, fiind încasată în beneficiul acestuia de la inculpatul Boaghi Ion, suma de 75.481 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 3.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut în fapt, că Boaghi Ion, la 30 noiembrie 2009, aproximativ la ora 22:30, conducând automobilul de model „Vaz-2106” cu n/î C FI 827, pe traseul național M2 „Chișinău-Soroca” în direcția Orhei, fiind în stare de ebrietate alcoolică provocată de consumul băuturilor spirtoase, în regiunea intersecției cu drumul de acces spre cariera s. Micăuți, a neglijat cerințele art. art. 42 alin. (3), 45 alin. (1) lit. b), d), alin. (2) ale Regulamentului circulației rutiere, intenționat depășind limita de viteză stabilită, a ieșit pe banda de sens opus, unde a comis din imprudență tamponarea frontală cu automobilul de model „Mitsubishi Carisma” cu n/î CR AO 778, condus de Buștiuc Ivan, care se deplasa regulamentar în direcția mun. Chișinău, soldată cu cauzarea conducătorilor și pasagerilor ambelor autoturisme a leziunilor corporale după cum urmează: potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 381/D din 26 decembrie 2009, părții vătămate Ursu Veaceslav, leziuni corporale grave, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 382/D din 26 decembrie 2009,

părții vătămate Guzun Petru, leziuni corporale medii, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 377/D din 24 decembrie 2009, părții vătămate Carp Fiodor, leziuni corporale medii, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 376/D din 24 decembrie 2009, părții vătămate Buștiuc Ivan, leziuni corporale medii.

3. Inculpatului Boaghi Ion, a contestat cu apel sentința, solicitînd, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința sa, inclusiv inculpatul a mai solicitat și „numirea expertizei medico-legale pe faptul stării de ebrietate a părții vătămate Buștiuc Ion”.

În acest sens, apelantul a invocat următoarele motive:

- Instanța de fond a fost parțială deoarece intenționat i-a refuzat inculpatului în numirea unei expertize medico-legale;
- La judecarea cauzei instanța a încălcat principiul prezumției nevinovăției;
- La motivarea sentinței prima instanță nu a dat apreciere obiectivă probelor;
- Schița accidentului rutier nu a fost semnată de persoana care a întocmit-o;
- La procesul-verbal de cercetare la fața locului, nu a fost anexate fotografiile prin care s-ar arăta locul accidentului rutier în detaliu, fapt care pune la îndoială rezonabilă stabilirea locului tamponării automobilelor;
- Declarațiile inculpatului și martorilor C. Dabija, F. Boaghe combat cele indicate în schița accidentului rutier, susținînd că locul tamponării era produs de fapt în mijlocul drumului;
- Pata de ulei, acumulatorul, cioburile de sticlă precum și urmele de derapare a automobilului demonstrează faptul că tamponarea s-a produs anume în mijlocul drumului

3.1. Avocatul Dumitru Digori în numele inculpatului Boaghi Ion, la fel a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece condamnarea inculpatului nu are suport legal și probant.

În susținerea cerințelor sale, avocatul a invocat că, în cadrul examinării cauzei nu au fost acumulate careva probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția lui Boaghi I. de săvîrșirea celor incriminate.

În acest sens, apelantul a menționat că prima instanță la emiterea hotărîrii de condamnare a dat o apreciere greșită declarațiilor inculpatului, care a susținut că accidentul rutier nu s-a produs pe banda de sens opus a direcției în care acesta se deplasa, dar pe banda pe care inculpatul staționa pentru a ceda trecerea automobilului părții vătămate, astfel, locul tamponării automobilelor se confirmă prin pata de ulei, cioburile de sticlă stricate, iar schița accidentului rutier nu poate fi admisă în calitate de probă deoarece nu a fost semnată de persoana care a întocmit-o și în ea nu este indicat corect locul tamponării.

La fel, apelantul a mai adăugat că și prin declarațiile martorului Boaghe Filip se confirmă cele declarate de el, iar din declarațiile martorului Curchi Tudor rezultă că schița accidentului rutier nu a fost semnată de el, nu-și amintește cine a fost din colegi împreună cu el la fața locului, fapt ce pune la îndoială rezonabilă stabilirea locului accidentului rutier și anume pe care bandă acesta s-a produs.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Dumitru Digori în numele inculpatului și de inculpatul Boaghi Ion, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură

penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Boaghi Ion în baza art. 264 alin. (4) Cod penal și în baza acestei legi, precum și în baza art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe un termen de probă de 2 ani.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, sunt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza sentinței de condamnare, și anume:

- Declarațiile părților vătămate Carp F., Bultiuc I., Ursu V.;
- Declarațiile martorilor Zaharia M, Curchi T., Boaghe F., Dabija C.;
- Raportul de expertiză auto-tehnică trasologică nr. 1892 din 26 iulie 2010, din care rezultă că în momentul tamponării partea din față din stînga a automobilului „Mitsubishi Carisma” a intrat în contact cu partea din față din dreapta a automobilului „Vaz-21063”, unghiul dintre axele longitudinale a automobilului în momentul tamponării constituia aproximativ 35°;
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 noiembrie 2009, din care rezultă că carosabilul este cu deplasare în 2 sensuri, 4 benzi de deplasare, la locul accidentului se aflau automobilele de model „Vaz-21063” cu n/î C FI 827 și „Mitsubishi Carisma” cu n/î CR AO 778;
- Procesele-verbale de examinare a transportului, din care rezultă că automobilele „Vaz-21063” și „Mitsubishi Carisma” în rezultatul accidentului rutier au fost grav deteriorate;
- Certificatul Dispensarului Republican de Narcologie nr. 01-06/982 din 08.12.2009, care atestă prezența la învinuitul Boaghi I. la ziua de 30 noiembrie 2009 ora 23:45 a nivelului de alcool în sînge în volum de 1, 2 g/l;
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 381/D din 26.12.2009, care atestă prezența vătămarilor corporale grave la Ursu V.;
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 382/D din 26.12.2009, care atestă prezența vătămarilor corporale medii la Guzun P.;
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 377/D din 24.12.2009, care atestă prezența vătămarilor corporale medii la Carp F.;
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 376/D din 24.12.2009, care atestă prezența vătămarilor corporale medii la Buștiuc I.;

Astfel, instanța de apel a stabilit că nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe.

La fel, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudicabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune a lui Boaghi I. în baza art. 264 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, argumentele enunțate de apelanți privind achitarea lui Boaghi I. au fost respinse de către instanța de apel, or, susținerile despre nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate, nu echivalează cu achitarea acestuia, odată ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului.

Referitor la solicitarea privind numirea expertizei medico-legale pe faptul stării de ebrietate a părții vătămate Buștiuc I., instanța de apel a considerat-o nefondată,

deoarece, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, cauza se judecă numai în privința persoanei puse sub învinuire, totodată învinuirea formulată în rechizitoriu nu este influențată de starea părții vătămate.

4.2. La individualizarea pedepsei instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

5. Avocatul Veaceslav Ropot în numele inculpatului Boaghi Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor, avocatul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către apărare în apel și anume:

- Schița accidentului rutier (f.d. 7, vol. I), nu a fost apreciată și cercetată în cadrul instanței de apel sub aspectul art. 94 Cod de procedură penală, iar în final aceasta a afectat temeinicia raportului de expertiză auto-tehnică trasologică nr. 1892 din 26.07.2010 și procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 30.11.2009;
- Declarațiile martorului Curchi T., urmau a fi excluse din rîndul probelor, deoarece sunt întemeiate pe presupuneri.

La fel, recurentul mai invocă și violarea art. 6 CEDO, prin faptul că pe tot parcursul examinării cauzei instanțele de fond au respins demersurile înaintate de inculpat și apărătorul acestuia, fiind încălcate și prevederile art. 24 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul V. Ropot, solicitînd respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate sunt nefondate.

7. Verificînd argumentele invocate de avocatul Veaceslav Ropot în numele inculpatului, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

7.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

7.2. Colegiul penal, reține că, instanțele de judecată, verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Boaghi Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, și în baza acestei legi precum și în baza art. 90 Cod penal,

fiindu-i corect stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probă de 2 ani.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5. al prezentei decizii, prin care se susține că nu a fost cercetată schița accidentului rutier (f. d. 7, vol. I), iar declarațiile martorului Curchi T. urmau a fi excluse din rîndul probelor, precum și faptul că instanțele de fond pe tot parcursul examinării cauzei s-au manifestat în favoarea acuzării prin faptul că respingeau demersurile apărării, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de avocat este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de apărare nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, din procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f. d. 169-173) și, textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de avocat și inculpatul Boaghi I., a respectat prevederile art. 415, 417 Cod de procedură penală, întemeindu-și concluziile pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de avocatul Veaceslav Ropot în numele inculpatului Boaghi Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Veaceslav Ropot în numele inculpatului Boaghi Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui **Boaghi Ion Filip**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 19 noiembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Nadejda Toma